

Diplomová práce se z pozice fenomenologické interpretace prostorovosti zabývá tématem ztráty místa jakožto určité polohy vztahu člověka a světa. Pro první přiblížení k danému tématu je předvedeno pojetí ztráty místa norského teoretika architektury Christiana Norberg-Schulze, jehož definiční charakteristika místa může být chápána jako přechod mezi klasicky chápanou prostorovostí (jako trojrozměrnou souvislostí předmětů) a prostorovostí promyšlenou z hlediska filosofie. V dalším textu je pak prostřednictvím interpretace prací německého filosofa Martina Heideggera promyšleno téma ztráty místa v souvislosti s Heideggerovým motivem součtveří (Geviert), otázky po bytí (Seinsfrage) a otázky po technice. V tomto kontextu je pak místo vyloženo jako ontologicko-významově konstitutivní oblast a ztráta místa jako ztráta orientace ve významech (či ztráta významů samých), které ontologicky určují povahu světa.